

Azért nagy játékos az "Öreg" odafent...

Egy darabig elnézte valamelyik felhőről lógatva a lábát , hogy mit is csinálunk mi idelent, mit művelünk élet néven.

Végignézte, hogy százszámra lövöldözünk mindenféle rakétákat ide-oda, háborúzunk milliárdokért, csak hogy még több milliárd legyen.

Amikor az ember elérte az ostobaságnak azt a szintjét, hogy úgy gondolja ő irányít, mert már megteheti, mivel wc-re is autóval járunk, állatokat és egymást öljük, pusztítunk mindent, amit lehet. Digitálisan irányítjuk a saját életünket, a gyerekeinkkel, családunkkal már nem személyesen beszélünk, csak telefonon, össze-vissza repkedünk a világban null huszonnégyben több száz géppel, mindenki folyton rohan, üvölt, tapossa, bántja a többit.

Azt hisszük, mi irányítunk mindent, időjárást, mi forgatjuk a világot, megyünk neki mindennek, mint borjú az anyjának.

Zabálunk két pofára, a maradékot kidobjuk, mert tegnap is azt ettük, cigire, alkoholra, drogra milliárdokat költünk, utána gyógyszerre, orvosra, még egyszer annyit, hogy az elcseszett egészségünket gyógyíttassuk.

A gyerekeink telefonnal a kezükben születnek, de nem tudják megkülönböztetni a málnabokrot a diófától, pár "felnőtt" embernek meg az a legfontosabb, hogy milyen kocsija és ruhája, cipője van és hogy van-e freewifi...

Kérkedni valamiféle tudással, hatalommal, lenézni a másikat, aki nem gazdag, szép, diplomás, fehér, sárga, fekete esetleg zöld.

Hajtjuk azt a rohadt pénzt szarásig.

Eltávolodtunk a természettől, az emberektől, Istentől (hívjuk bárhogy), és az "Öreg" idekoppintott.

Aztán most baj van, mert kiderült, hogy nem irányítunk semmit, porszemek, semmik vagyunk mindannyian, mindegy kinek mennyi pénze, tudása vagy "hatalma" van.

Ha majd minden bezár, egy kicsit ráérünk gondolkozni, elcsendesedni, lelassulni, visszatérni az alapokhoz, ha okosak vagyunk.

Tisztelni egymást, a természet erőit, alázattal élni, újra köszönni egymásnak, kérni és megköszönni - talán.

Az "Öregúr" újraoszt...